

הצהרה של מפלגת עובדים פרוגרסיבית - קומוניסטית מהפכנית
**ימי האדמה והנכבה בצל התקוממות עובדי המרחב הערבי ובצל העמקת
הדיכוי הפאשיסטי הציוני!**
מרץ/אפריל 2011

**כנגד הגזל והרצח הפאשיסטיים של משטר
האפרטהייד הציוני אנו חייבים מהפכה קומוניסטית
של מעמד העובדים!**

**הלקח הברור מתקופה זו היא שלא ייתכן פתרון של
שחרור כלשהו בחסדי בעלי ההון ושיטת הניצול
הקפיטליסטית בשלבה העליון הטפילי ומנוון:
האימפריאליזם. רק העובדים יכולים לשחרר את עצמם!**

בין עם מדובר בבורגנות הלאומית הפלסטינית על אגפיה החילוניים
כמו אלו המיוצגים בפתח' שהם משתפ"ים גלויים ואם אלו פליגיה
הדתיים כמו חמאס ואחרים החפצים בדיל משופר יותר במערך
האימפריאליסטי ונשענים על כוחות אימפריאליסטיים עולים כדוגמת
רוסיה וסין, וכן מעמדות שליטי ארצות ערב, הבורגנות הציונית
הקולוניאליסטית אשר מחזקת את הפאשיזם בחסות מעצמות
האימפריאליזם ותאגידיהן הרב לאומיים: כולם, על אף השוני ביניהם,
כולם אויבי מעמד העובדים והמאבק המהפכני והם מהווים חזית
ריאקציה אחת!

בתוך קווי 1948, הבורגנות הפלסטינית המצויה בשלב עוברי, על
מפלגותיה השונות, מנהלת מדיניות של "סטאטוס קוו" מול משטר
הגזל והדיכוי ומהווה מעין חגורת-תמסורת בין הממסד לבין ההמון
הפועלי בשטח.

כיום, כוחות ריאקציה אלו (המעצמות האימפריאליסטיות
והקפיטליזם הציוני), רוצים לכלוא את מעמד העובדים הפלסטיני
בגטאות ובבנטוסטאן, כאשר הפליטים ימשיכו להתבוסס בדיכויים
ובמצוקותיהם. זהו תמצית "פתרון" שתי המדינות.

במילים אחרות, הבוסים רוצים לרמוס את חלקו הערבי של מעמד
העובדים בפלסטין בפרט ובאזור בכלל עד לעפר. המעמד השליט
הקפיטליסטי הקולוניאלי ומשטר הציוני מעוניינים מזה זמן רב לגרש
את שארית האוכלוסייה הפלסטינית מהשטח שבין הנהר לים, אך אין
ביכולתו כיום לבצע הרג המוני וטיהור אתני רחב היקף (אם כי הדבר
ייתכן בהחלט בעתיד).

בשטחי 1948 בהם המשטר הציוני מנהל מדיניות 100% אפרטהייד,
הפלסטינים יהיו כלואים ועבדים באופן ישיר תחת שלטון האפרטהייד
הפאשיסטי הציוני - ראו את הרס הכפר אל עראקיב כנגב שנחרב
כעשרים פעמים בשנה האחרונה על ידי קלגסי המשטרה
הפאשיסטיים! ראו גם את הדיכוי ואת הרס הבתים בשכונות שיח'
ג'ראח, "סילוואן", עיסויה ועוד תוך החדרת קיני מתנחלים לשכונות
הערביות פלסטיניות בערים המעורבות למטרות גזל נדל"ני!

בשטחי 1967, בהם שורר משטר אפרטהייד גרוע מזה שהיה קיים
בדרום אפריקה, המשטר הציוני והאימפריאליזם חותרים להכניס את
העובדים הפלסטיניים לגטאות וכלא: עזה הינה גטו נצור, ובשטחי
הגדה ההתנחלויות, הצבא וחומות האפרטהייד מהווים לולאת-חנק על
צווארם של העובדים הפלסטיניים. בעלי ההון האימפריאליסטים
והציונים מצפים מהרשות הפלסטינית והבורגנות המקומית להוות
"דורנאט" לשליטתם. כלומר, שהם ינהלו את הדיכוי והשעבוד למען
בעלי ההון בוויינגטון, וולסטרט, בריסל וירושלים, כאשר יתר חלקי
מעמדות שליטי ערב משרתי האימפריאליזם (כמו משטרי ערב
הסעודית, נסיכויות המפרץ, לבנון וכדומה) יגוננו וירויחו מן העושה
הרצחני.

האימפריאליזם והמשטר הקפיטליסטי הציוני פועלים לשנות את דיני
הלוחמה הבין לאומיים כדי שיתירו רצח אזרחים חפים מפשע.
האימפריאליזם צריך להלבין את פשעי המלחמה שהוא מבצע
באפגניסטן ובעיראק, ואילו שלטון הגזל והרצח הקפיטליסטי הציוני,
מבצרו החמוש של האימפריאליזם זקוק להלבנת פשעיו כנגד העובד
הפלסטיני, אותו הוא רוצה לרמוס ולנשל כליל!

ימי האדמה והנכבה מצויינים השנה בצל התקוממות עובדי המרחב
הערבי אשר ללא הנהגה ומפלגה קומוניסטית מהפכנית עלולה לעבור
אל מהפכת הנגד. המעצמות האימפריאליסטיות ובעלי ההון
המקומיים מנסים "לגנוב" למעמד העובדים את המהפכה - באין
הנהגה ומפלגה מהפכנית, מקבלים דיקטטורה צבאית. עובדי המרחב
הערבי מתקוממים אך נדרשת מהפכה קומוניסטית למיגור
הקפיטליזם.

בהעדרן של הנהגה ומפלגה קומוניסטית מהפכנית, מעמד העובדים לא
יוכל להשלים את המשימות המהפכניות הפועליות. הפלת רודנים
ועריצים הינה הרואית ומרגשת אך ללא עלייתו המהפכנית לשלטון של
מעמד העובדים, הבוסים (המעמד השליט) המקומיים בסיוע המעצמות
האימפריאליסטיות ימליכו שליט אחר שימשיך לשרתם תוך המשך
דיכוי של מעמד העובדים.

המהלך המהפכני הנוכחי במרחב הערבי חושף את חולשות
"פתרונותיהם" של הבורגנויות (המעמדות השליטים) המקומיות להצר
ולמנוע את מהפכותו של מעמד העובדים בדמות "האסלאם הפוליטי"
מחד והלאומיות הפאן ערבית (הבעתיסטית או הנאסריסטית) מאידך.
בסופן, כפי שנראה במצרים לאחרונה, עד מלפני מספר שנים בעיראק
תחת משטרו של סדאם חוסיין ובימים אלו בלבוב, הן מתגלות כלא יותר
ולא פחות רקובות וריאקציוניות מאשר בתי המלוכה שהן החליפו
בשנות החמישים והשישים של המאה ה-20. הישארותם של
"קפיטליזם לאומי" ובורגנות לאומית המשיכה את הדיכוי המעמדי
הקפיטליסטי, ובתורה עקב האילוצים החברתיים והכלכליים של
השיטה הקפיטליסטית בשלבה האימפריאליסטי, המשיכו המשטרים
הללו את הדיכוי המעמדי כנגד מעמד העובדים ואת השירות להון הזר
האימפריאליסטי.

לפיכך, נכונה האמירה כי לא תתכן דמוקרטיה ללא התנערות
מהאימפריאליזם, אך לא ייתכן שחרור מכבלי האימפריאליזם ללא
המהפכה קומוניסטית וללא הדיקטטורה של הפרולטריון.

**הצורך למפלגה קומוניסטית עולמית אחת המאחדת את
כל מעמד העובדים בעולם תחת ההדרכה הקומוניסטית
המהפכנית הופך לצורך קיומי. הדיקטטורה של
הפרולטריון תהיה הדמוקרטיה האמיתית והעקבית של
מעמד העובדים!**

ימי האדמה והנכבה האלו עומדים השנה גם כשאנו מצויינים 55 שנים
בקירוב לטבח כפר קאסם ומעט למעלה מעשור למאבק הגבורה של
מעמד העובדים הפלסטיני בשטחי 1967 ובשטחי 1948 כשקם להתנגד
במלואו עוזו לתוכניות הדיכוי והשמד של משטר האפרטהייד
הפאשיסטי הציוני ואדונו האימפריאליסטים. בעשר השנים שחלפו
מאז, ניכר כי המצב הפוליטי, הכלכלי והחברתי רק הולך ומדרדר.
המצביאות מוכיחה שדרכו העקבית היחידה של הקפיטליזם הציוני הינה
אלימות רצחנית של טיהורים אתניים כנגד מעמד העובדים הפלסטיני
בכל השטח שבין הנהר לים ושימוש ציני בעובד היהודי כבשר-תותחים
זול למען רווחי הבוסים הציונים והאימפריאליסטים כאחד.

חמורה מכך היא העובדה שההתנגדות מתדרדרת ושופי ההתנגדות
ההמוני שאפיין את האינתיפאדה הראשונה כמעט ונגוז בזמן
האינתיפאדה השנייה ובמשך העשור הזה.

לראייה, מסקנות ועדות החקירה שמינתה הממשלה הציונית להלבנת הטבח בעזה בשנת 2002 בהפצצות מפציצים מהאוויר וכן טבח הפעילים על הספינה "מאווי מרמרה" שניסתה לפרוץ את המצור על עזה, היו ש"הצבא הציוני פעל כשורה". רצח, על פי האדונים הציוניים, הינו "בסדר גמור"! זוהי דמותם המוסרית של בעלי ההון הישראליים, שהממשלה הציונית אינה אלא חותמת-גומי עבורם!

התשובה ל"אין מוצא" של ההנהגות הבורגניות הבורגניות הנוכחיות היא מאבק מעמדי מהפכני למען קומוניזם. מאבק שכזה יחבר בין המאבקים הספציפיים כנגד הנישול הקולוניאלי לכדי מאבק אחד ארצי שיאגד בתוכו את כלל הוועדות העממיות, ואלו יהפכו לגופי התארגנות המוניים של התושבים בכל כפר ועיר. כמו כן, יש להרחיב את המאבק הכלכלי לכדי מאבק מעמדי מהפכני שישתק את המשק הקפיטליסטי. השביתה הכללית שהוכרזה על ידי ועדת המעקב העליונה צריכה להיות מגובה על ידי ועדות שביטה מקומיות ואזוריות דמוקרטיות שיגייסו ויארגנו את המאבק בשטח. ניהולן חייב להיות על ידי הנאבקים עצמם מתוך מעמד העובדים ולא על ידי נכבדים. יש לחבר בין מאבקי העובד הפלסטיני למאבקי של העובד היהודי – רק באחדות מעמדית של עובדים נוכל להביס את האפרטהייד, העושק והפשיזם!

הדרך שאנו מציעים להניע מהלך שכזה היא בניית מפלגת העובדים הפרוגרסיבית הקומוניסטית המהפכנית העולמית, שתאחד ותחבר את כל חלקי מעמד העובדים מבעד לחלוקות הדתיות, הלאומיות והמגדריות, תחת דגל המהפכה הקומוניסטית ותחת שליטת הנהגה מודעת שתצמח מתוך מעמד העובדים עצמו.

אכן ישנו סיכוי שנפילתם של המשטרים הפרו-אימפריאליסטים באזור עלולה להחליש את אחיזתם של האימפריאליזם והמבצר החמוש הציוני, אך אין זה מהלך אוטומטי. לשם כך נדרשת פתיחה של חזית מהפכנית קומוניסטית כנגד האויב האימפריאליסטי ומשרתיו: שלטון ההון הקפיטליסטי הציוני ומשטרי הריאקציה הערבית.

מול הכוחות הבורגניים המכירים ונותנים לגיטימציה לדיכוי באמצעות השתתפות בכנסת אנו אומרים:

מעמד העובדים ומפלגתו המהפכנית יפילו את הפשיזם הישראלי הציוני כמו שברית המועצות מיגרה את הפשיזם הנאצי ב-1945! גם מעמד העובדים בפלסטין ובאזור בכלל יניף את הדגל האדום המשחרר!

אין נסיגה מזכות השיבה ומהדרישה לשוויון מלא ולביטול מלא של הקולוניאליזם והפאשיזם הציוני!

השחרור מהאימפריאליזם ייתכנו באמצעות מהפכה קומוניסטית של המעמד העובדים בפלסטין, במרחב הערבי כחלק ממהפכה קומוניסטית פרולטארית עולמית!

על מעמד העובדים המקומי בפלסטין, ואחיו העובדים בכל המרחב הערבי ובעולם בכלל, לנוע מספטמבר ואוקטובר השחורים אל עבר אוקטובר האדום!

**מפלגת עובדים פרוגרסיבית
קומוניסטית מהפכנית**

p.workers.p@gmail.com

WWW.PLP.ORG/hebrew-arabic